

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 37C/155/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7212210404
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 03. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Kamil Petrovič
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2013:7212210404.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II sudcom, Mgr. Kamilom Petrovičom, v právnej veci žalobcu : F. S., a.s., so sídlom Z. X/A, I., U.: XX XXX XXX, proti žalovanej : U. K., nar. XX.X.XXXX, naposledy bytom Z. XXXX/XX, D., toho času na neznámom mieste, zast. opatrovníčkou : A. Lacková, zamestnankyňa Okresného súdu Košice II, za účasti vedľajšieho účastníka : Združenie na podporu práv spotrebiteľov, občianske združenie, so sídlom Seberínho 9, Bratislava, IČO: 42 264 979, v konaní o zaplatenie 496,80 eur s prísl., takto

rozhodol:

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 164,86 eura s úrokom z omeškania vo výške 8,5% ročne zo sumy 164,86 eura od 3.7.2008 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalobu o zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 496,80 eura zamieta.

Vo vzťahu medzi žalobcom a žalovanou žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Vo vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 13.4.2012 domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 496,80 eura s úrokom z omeškania vo výške 8,5% ročne z dlžnej sumy od 3.7.2008 do zaplatenia, spolu s náhradou trov konania. Uplatnená pohľadávka v istine predstavovala podľa opisu rozhodujúcich skutočností v žalobe čo do sumy 164,86 eura jednak žalovaným nezaplatený poplatok za odpojenie a nezaplatenú cenu telekomunikačných služieb poskytnutých jej žalobcom na základe Zmluvy o pripojení č. W zo dňa 30.1.2008 a Dodatku k nej zo dňa 30.1.2008 a čo do sumy 331,94 eura zmluvnú pokutu dohodnutú účastníkmi pre prípad porušenia zmluvných povinností žalovanou v Dodatku k Zmluve o pripojení. Žalovaná aj napriek výzve žalobcu doposiaľ dlžnú sumu neuhradila.

Napriek vykonanému šetreniu sa nepodarilo súdu zistiť pobyt žalovanej, preto jej bol v zmysle ust. § 29 ods. 2 O.s.p. uznesením č.k. 37C/155/2012 - 56 zo dňa 17.1.2013 ustanovený opatrovník na zastupovanie v konaní.

Súdom ustanovený opatrovník žalovanej sa k veci žiadnym spôsobom nevyjadril.

K podanej žalobe sa písomne vyjadril aj vedľajší účastník, a to v podaní zo dňa 14.12.2012, ktorým zároveň oznámil aj svoj vstup do konania, teda bez toho, aby sa oboznámil s obsahom podanej žaloby. Vedľajší účastník uviedol, že sú mu známe zmluvné podmienky, na základe ktorých si žalobca uplatňuje svoje nároky v súdnych konaniach, ďalej poukázal na právnu úpravu spotrebiteľských zmlúv obsiahnutú v Občianskom zákonníku a navrhol súdu posúdiť zmluvné podmienky z hľadiska okolností pri uzatváraní zmluvy, aby boli zohľadnené poskytnuté výhody (reálnu hodnotu mobilného telefónu poskytnutého za akciovú cenu), ktoré spotrebiteľ získal, čomu malo zodpovedať riadne plnenie si jeho povinností a v prípade zistenia, že zmluvná pokuta bola zjavne nevýhodná pre spotrebiteľa vzhľadom na okolnosti pri uzatváraní zmluvy, navrhol priznať žalobcom uplatnený nárok na zmluvnú pokutu v odôvodnenej výške resp. ho úplne zamietnuť.

Súd vykonal vo veci dokazovanie v nasledujúcom rozsahu a z vykonaných dôkazov zistil nasledujúci skutkový stav.

Dňa 30.1.2008 došlo medzi žalobcom a žalovanou k uzavretiu Zmluvy o pripojení č. W a toho istého dňa k uzavretiu Dodatku k tejto Zmluve, na základe ktorých za podmienok vyplývajúcich tiež zo všeobecných obchodných podmienok obchodnej spoločnosti žalobcu žalobca predal žalovanej mobilný telefón zn. Samsung SGH-J600e za zľavnenú kúpnu cenu 1,- Sk (0,03 eura), začo sa žalovaná zaviazala po dohodnutú dobu viazanosti 24 mesiacov využívať služby žalobcu v rozsahu účastníckeho programu, výška mesačného poplatku predstavovala prinajmenšom sumu 474,80 Sk (15,76 eura) (bod 1.2.2.2, 2.3 Dodatku) a nezadať svojim konaním, predovšetkým nezaplacením splatnej ceny služieb podnet pre zrušenie Zmluvy, obmedzenie, alebo prerušenie poskytovania služieb žalobcom. Pre prípad porušenia tohto zmluvného záväzku žalovanou účastníci v Dodatku k Zmluve o pripojení v bode 2.5 dohodli právo žalobcu na zmluvnú pokutu v sume 10.000,- Sk (331,94 eura) (Zmluva o pripojení zo dňa 30.1.2008 na č.l. 5 a dodatok k zmluve o pripojení zo dňa 30.1.2008 na č.l. 6). Faktúrou č. XXXXXXXXXXXX splatnou dňa 2.5.2008 žalobca vyúčtoval žalovanej cenu za odpojenie dňa 25.3.2008 v sume 119,- Sk (3,95 eura) (faktúra č. XXXXXXXXXXXX na č.l. 13). Faktúrou č. XXXXXXXXXXXX splatnou dňa 31.3.2008 žalobca vyúčtoval žalovanej cenu poskytnutých komunikačných služieb v období od 15.3.2008 do 14.4.2008 v sume 699,- Sk (23,20 eura) (faktúra č. XXXXXXXXXXXX na č.l. 14). Faktúrou č. XXXXXXXXXXXX splatnou dňa 3.3.2008 žalobca vyúčtoval žalovanej cenu poskytnutých komunikačných služieb v období od 15.2.2008 do 14.3.2008 v sume 3.427,- Sk (113,75 eura) (opis faktúry č. XXXXXXXXXXXX na č.l. 15). Faktúrou č. XXXXXXXXXXXX splatnou dňa 13.2.2008 žalobca vyúčtoval žalovanej aktiváciu služby CLIP, aktiváciu SIM karty a cenu mobilného telefónu Samsung SGH-J600e v sume 721,50 Sk (23,94 eura) (faktúra č. XXXXXXXXXXXX na č.l. 16) Z dôvodu, že žalovaná neuhradila riadne a včas cenu služieb a poplatky, žalobca ju vyzval na úhradu pohľadávky predstavujúcej cenu za poskytnuté služby a poplatky vo výške 164,86 eura ako aj na úhradu zmluvnej pokuty z dôvodu porušenia jej povinnosti vo výške 331,94 eura v lehote najneskôr do 2.7.2008 (pokos o pokonávku zo dňa 18.6.2008 na č.l. 11). Ku dňu vyhlásenia rozhodnutia žalovaná neuhradila žalobcovi dlžnú sumu (súdu nebol preložený žiaden dôkaz, ktorý by preukázal opak tvrdenia žalobcu).

Podľa ust. § 43 ods. 1 zák. č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa ust. § 43 ods. 2 zák. č. 610/2003 Z.z. podstatnými časťami zmluvy o pripojení sú dohodnutý druh verejnej služby, miesto jej poskytovania a cena za službu. Ak nie je v zmluve o pripojení určený čas poskytovania, platí, že sa služba bude poskytovať na neurčitý čas. Cenu za službu možno dojednať aj odkazom na tarifu.

Podľa ust. § 43 ods. 5 zák. č. 610/2003 Z.z. podnik môže odstúpiť od zmluvy o pripojení, ak účastník nezaplatí cenu za poskytnutú službu do 45 dní po splatnosti alebo opakovane porušuje podmienky zmluva o pripojení.

V zmysle ust. § 42 ods. 1 zák. č. 610/2003 Z.z. podnik má právo na zaplatenie ceny za poskytnutú verejnú službu podľa tarify, ak jej vyúčtovanie doručil účastníkovi najneskôr do troch mesiacov od posledného dňa zúčtovacieho obdobia; to neplatí pri vyúčtovaní predplatených služieb, a v prípade nezaplatenia splatnej ceny poskytnutej služby môže dočasne obmedziť alebo prerušiť poskytovanie služieb a to až do zániku zmluvy.

Podľa ust. § 52 ods. 1, 3 a 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ust. § 53a ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadost'učinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa. Ak sa rozhodnutie súdu podľa odseku 1 týka len časti zmluvnej podmienky, dodávateľ je povinný splniť povinnosť uvedenú v odseku 1 v rozsahu tejto časti.

Podľa ust. § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka, dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní je v omeškaní.

Podľa ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení aj úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ust. § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom od 1.1.2009 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Vychádzajúc z vykonaného dokazovania a citovaných zákonných ustanovení súd za dôvodne uplatnený považoval nárok žalobcu na cenu služieb vyúčtovanú v súlade so zmluvnými dohodami a platnou tarifou a poplatky vyúčtované žalobcom podľa platného cenníka služieb a to v celkovej výške 164,86 eura. V zmysle zmluvných dojednaní účastníkov bola žalovaná povinná hradiť cenu služieb vyúčtovaných žalobcom faktúrami za dohodnuté zúčtovacie obdobia. Žalovaná porušila svoje zmluvné povinnosti vyplývajúce zo Zmluvy o pripojení Dodatku k nej tým, že riadne a včas nezaplatila žalobcovi cenu poskytnutých služieb a poplatkov vyfakturovaných v období od 30.1.2008 do 18.4.2008 vo výške 164,86 eura.

Spolu s istinou pohľadávky v celkovej výške 164,86 eura súd priznal žalobcovi tiež úroky z omeškania v percentuálnej výške 8 percentuálnych bodov ako predstavovala základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky prvého dňa omeškania s plnením peňažného dlhu žalovaným (1%) a to počnúc dňom 3.7.2008 od ktorého si úroky z omeškania žalobou uplatnil žalobca vychádzajúc pritom z poslednej výzvy žalobcu, v ktorej určil lehotu na plnenie čo bol deň 2.7.2008, hoci žalovaná sa dostala do omeškania v prípade zaplatenia ceny za služby počnúc dňom nasledujúcim po splatnosti tej ktorej faktúry, ktorou došlo k vyúčtovaniu ceny služieb za to ktoré zúčtovacie obdobia.

Súd žalobu zamietol v časti v ktorej si žalobca uplatnil nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty. Pri posudzovaní zákonnosti a dôvodnosti tohto nároku súd vzal na zreteľ právnu povahu záväzkového vzťahu účastníkov, ktorý spadá pod režim tzv. spotrebiteľských zmlúv. Takou zmluvou je podľa citovaného ustanovenia § 52 Občianskeho zákonníka každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Spoločnosť žalobcu je v zmysle uvedeného zákonného ustanovenia považovaná za dodávateľa, ktorým je každý subjekt konajúci pri uzatváraní a plnení so spotrebiteľskej zmluvy v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti. Žalovaná bola pri uzatváraní Zmluvy v pozícii spotrebiteľa teda fyzickej osoby, ktorá v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti nekonala. Vo svojom závere o nedôvodnosti žalobcom uplatneného nároku v časti týkajúcej sa zmluvnej pokuty súd vychádzal aj z ust. § 53a ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorých je dodávateľ povinný zdržať sa používania podmienky, alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi, v prípade ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, v prípade nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky. Z rozhodnutí odvolacích súdov a súdov prvého stupňa, ktoré boli predmetom odvolacieho konania (napr. rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 7Co 40/2012 zo dňa 21.6.2012, sp. zn. 17Co 37/2012 zo dňa 17.5.2012, rozhodnutím Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 9Co 312/2010 zo dňa 30.9.2010) vyplýva, že tieto konštatovali neprijateľnosť zmluvnej podmienky - zmluvnej pokuty upravenej v spotrebiteľských zmluvách o pripojení, resp. ich dodatkoch uzatváraných medzi žalobcom a spotrebiteľmi podľa zákona č. 610/2003 Z.z. z dôvodu vymedzeného v ustanovení § 53 ods. 3 písm. k) Občianskeho zákonníka, teda že ide o neprimeranú sankciu za nespĺnenie záväzku spotrebiteľa. Z dôvodu neprijateľnosti zmluvnej podmienky nebolo žalobcovi priznané právo na plnenie zo zmluvnej pokuty ani v čiastočnom rozsahu. Za neprijateľnú bola určená zmluvná podmienka a to zmluvná pokuta uvedeného znenia : „ V prípade porušenia niektorej z povinností účastníka uvedenej v bode 2.3, alebo 2.4 tohto článku (najmä ale nielen nezaplatenie splatnej ceny za služby, nedodržanie záväzku uvedeného v bode 2.2 tohto článku, jednostranné ukončenie platnosti zmluvy, alebo tohto dodatku pred uplynutím doby viazanosti, vykonanie úkonu smerujúceho k ukončeniu platnosti tohto dodatku pred uplynutím doby viazanosti bez ohľadu na skutočnosť, či naozaj dôjde k ukončeniu jeho platnosti) je účastník povinný uhradiť podniku zmluvnú pokutu. Právo na zmluvnú pokutu vznikne samostatným porušením povinností účastníka v okamihu porušenia, pričom toto právo nie je podmienené vykonaním žiadneho úkonu zo strany podniku (napr. odstúpením od zmluvy, alebo prerušením či obmedzením poskytovania služieb v prípade porušenia povinnosti podľa bodu 2.3 písm. c) tohto článku). Účastník je zároveň povinný uhradiť podniku náhradu škody, ktorej výška presahuje výšku dohodnutej zmluvnej pokuty. Zmluvnú pokutu podľa tohto článku bude účastník povinný zaplatiť podniku bez ohľadu na dĺžku doby ktorá mu ešte zostáva do uplynutia doby viazanosti. Zmluvná pokuta je splatná v lehote vo výzve na jej zaplatenie, inak v lehote 14-tich dní odo dňa doručenia výzvy podniku účastníkovi."

Rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 24. 4. 2012 sp. zn. 6Co 91/2011 bol zamietnutý nárok žalobcu na zaplatenie peňažného plnenia z takto vymedzenej zmluvnej pokuty s poukazom na ustanovenie § 53a ods. 1 Obč. zák.. V rozhodnutí súd zdôraznil, že uvedené ustanovenie je dôsledkom transpozície smernice Rady 93/13 EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ktorá v článku 7 ods. 1 ukladá členským štátom zabrániť súvislému používaniu neprijateľných zmluvných podmienok a v čl. 6 ods. 1 zabezpečiť, aby nekalé podmienky v spotrebiteľských zmluvách, neboli záväzné pre spotrebiteľa. Konanie žalobcu, ktorý opakovane uplatňuje na súdoch plnenia z judikovaných neprijateľných podmienok, súd vyhodnotil ako uplatňovanie práva v rozpore so zákonom.

Neprijateľnosť zmluvných podmienok, ktorá bola konštatovaná vo vyššie zmienených súdnych rozhodnutiach (pozn. zmluvy o pripojení boli uzavreté v období rokov 2006 až 2010), a pre ktorú nebolo priznané žalobcovi právo na plnenie, sa týkala zmluvnej pokuty formulovanej zhodným spôsobom, ako je to aj v konaní prejednávanom týmto súdom. Zhodne formulovanej zmluvnej pokuty ako neprijateľnej podmienky sa dotýka aj vyššie zmienené súdne rozhodnutie 6 Co 91/2011 Krajského súdu v Prešove zo dňa 24. 4. 2012. Je teda nepochybné, že žalobca opakovane, napriek existujúcim rozhodnutiam súdov nezmenil svoju obchodnú politiku vo vzťahu k spotrebiteľovi a zotrváva na uplatnených nárokoch tvrdiac ich oprávnenosť. Postup žalobcu ako dodávateľa v prípade, ak bolo súdnym rozhodnutím konštatované, že zmluvná podmienka je neprijateľná, jednoznačným spôsobom vymedzuje ustanovenie § 53 a ods. 1 Obč. zák, ktoré dodávateľovi ukladá povinnosť zdržať sa používania takejto podmienky. Aj keď právoplatné súdne rozhodnutie týkajúce sa neprijateľnej podmienky v spotrebiteľských zmluvách nepredstavuje v

mimo inštančnom postupe zo zákona automaticky „záväzný právny názor“, ktorý musí byť nevyhnutne aplikovaný iným súdom na skutkové okolnosti obdobného právneho sporu medzi totožnými účastníkmi konania, napriek tomu kvalifikovanie určitej zmluvnej podmienky súdom ako neprijateľnej, zakladá zákonný zákaz pre dodávateľa zdržať sa uplatňovania nárokov plynúcich z takejto zmluvnej podmienky zvlášť ak okolnosti sporu sú zhodné s konaním, v ktorom bola neprijateľnosť zmluvnej podmienky konštatovaná (určená). Zmyslom zákonnej úpravy ust. § 53a Obč. zák. nie je množenie súdnych sporov z neprijateľných podmienok, ale poskytnutie priestoru pre úpravu vzájomných vzťahov dodávateľa a spotrebiteľa, už od času prvého (právoplatného) rozhodnutia súdu o neprijateľnej podmienke v zmluve. Keďže je to práve dodávateľ, kto predkladá typovo vopred pripravené zmluvy spotrebiteľom, je možné považovať za rozumné a spravodlivé, aby znášal následky spojené s existenciou neprijateľných podmienok v zmluve.

Žalobca si uplatňoval nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty na základe ustanovení zmluvy, ktoré boli už skoršími súdnymi rozhodnutiami vyhlásené za neprijateľnú zmluvnú podmienku, spôsobujúcu značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, lebo požaduje zaplatenie neprimerane vysokej sumy ako sankcie spojené s nesplnením záväzku. Od tohoto záveru sa súd neodkláňa ani v uvedenom prípade, keď možno konštatovať, že žalobca žiada podľa čl. 2, bodu 2.5. dodatku od žalovaného zmluvnú pokutu určenú paušálnym spôsobom bez ohľadu na rozsah žalovaným splnených záväzkov, dobu trvania zmluvy, neberúc do úvahy charakter porušenia zmluvného vzťahu, keď spôsob formulácie zmluvnej pokuty (poruší „najmä“, poruší „niektorú z povinností“), javí aj snahu o viacnásobné postihovanie spotrebiteľa zmluvnou pokutou.

Pretože súd vychádza zo záveru, že žalobcom žiadaný nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty, ktorá je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, je uplatnený v rozpore s ust. § 53a ods. 1 Obč. zák., teda v rozpore so zákonom, nemožno mu žiadané plnenie priznať. Aplikácia ust. § 53a ods. 1 Obč. zák. predpokladá existenciu už skoršieho súdneho rozhodnutia o neprijateľnosti takejto alebo významovo zhodnej zmluvnej podmienky, čo bolo v tomto prípade splnené, preto súd nevyhlásil osobitným výrokom túto podmienku opakovane za neprijateľnú.

Výrok o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a žalovaným ako aj vo vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom vyplýva z ust. § 142 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov. Žalobca bol neúspešný v prevažnej časti svojho nároku, preto mu nevzniklo právo na náhradu trov konania, žalovaný ako aj vedľajší účastník si neuplatnili nárok na náhradu trov konania a ani žiadne trovy konania im preukázateľne nevznikli, preto bolo rozhodnuté, že žiaden z účastníkov nemá na náhradu trov konania právo.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Košice II.

V zmysle ust. § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.). Odvolanie proti rozsudku, alebo uzneseniu ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že :

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí ,pretože sú tu ďalšie skutočnosti , alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.)